உ

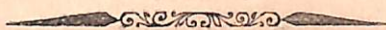
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கோற்றவன்குடி

உமாபதிசிவாசாரியாருளிய

நெஞ்சுவிடுதூதுமூலம்.



அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரவர்கள்

இயற்றிய பதவுரையும்,

இஃது,

காஞ்சிபுரம்

மகாவித்வான்

கந்தசாமிமுதலியார்

மாணாக்கர்

கா சுந்தரமூர்த்திமுதலியார்

அவர்கள் பார்வையிட்டு,

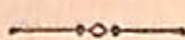
கன்னிகைப்பேர்

முருகேச முதலியாரால்

சென்னை

ஜீவகாருண்யவிலாச அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.



1898ஸ்

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

—()—

வெண்பா.

நெஞ்சுவிடு தூதினுக்கு நேரா முரையொன்று
விஞ்சையுறக் காட்டி விளக்கினான்—கஞ்சனிக
ரட்டாவ தானகவி யாணசுந்த ரக்கவிஞ
னெட்டாமெய்ஞ் ஞானத்தை யெய்ந்து.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நெஞ்சுவிடு தூது.

மூலமுமுரையும்.

——()——

* காப்பு.

வேதாந்தஞ்சொற்ற வியனுருவமூன்றினையுஞ்
சாதாக்கியமைந்திற் சான்றுக்கு-மேதாவா
மஞ்சுமுகத்தானருளு மானைமுகத்தானருளா
னெஞ்சுவிடு தூதுவினை.

(இதன்பொருள்.) வேதாந்தம் - உபநிடதங்கள், சொற்ற - சொல்லிய, வியன் - பெருமைபொருந்திய, உருவமூன்றினையும் - (அருவமுருவமருவுருவமென்னு) மூன்றுருவங்களையும், சாதாக்கியமைந்தில்- (சிவசாதாக்கியம்அமூர்த்திசாதாக்கியம்மூர்த்தி சாதாக்கியம் கர்த்திருசாதாக்கியம் கன்மசாதாக்கியம்மென்னும்) ஐந்துசாதாக்கியங்களுள், சான்றுக்கும்-(அருவமானது சிவசாதாக்கியம் அமூர்த்திசாதாக்கியங்களிலும், உருவமானது கன்மசாதாக்கியம் கர்த்திருசாதாக்கிங்களிலும், அருவுருவமானது மூர்த்திசாதாக்கியத்திலும்) நிலைபெறக்காட்டும், மேதாவாம்- பேரறிஞனும், அஞ்சுமுகக்தான்-(ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம்வாமதேவம் சத்தியோசாதமென்னும்)ஐந்துதிருமுகங்களையுடைய சதாசிவனாய

---

* இக்காப்புவெண்பா கொற்றவன்குடி முதலியார் கூறியதன்று. இந்நூலுரையாசிரியர் பரிவிற்சொற்றது.

ஞர், அருளும் - தந்தருளிய, ஆனைமுகத்தான் - வேழமுகக்கடவுளது, அருளால் - திருவருளாலே, நெஞ்சுவிடுதூது - (கொற்றவன்குடி உமாபதிசிவம் திருவாய்மலர்ந்தருளிய) நெஞ்சுவிடுதூது என்னும் ஞானசாத்திரத்தினை நினை - மனமே தியானம்பண்ணுவாயாக, எ-று

நூல்.

கலிவெண்பா.

பூமேவு மூர்த்திப் புயல்வண்ணன் பொற்பமைந்த
நாமேவு மாதுபுணர் நான்முகத்தோன் - றாமேவிப்
பன்றியு மன்னமுமாப் பாரிடந்தும் வான்பறந்து
மென்று மறியா வியல்பினான் —.

(இ - ள்.) பூமேவுமூர்த்தி - தாமரைப்பூவினையொத்த கொப்பூழினைவாய்ந்த, புயல்வண்ணன் - மேகநிறத்தினையுடைய நாராயணமூர்த்தியும், பொற்பமைந்த - அழகுபொருந்திய, நாமேவும் நாவினிடத்தமரும், மாது - சரஸ்வதி, புணர் - சேரும், நான்முகத்தோன் - நான்குமுகங்களைவாய்ந்த பிரமாவும், பன்றியுமன்னமுமாக - முறையே பன்றியாகியும் அன்னமாகியும், தாமேவி - தாங்கள்வடிவெடுத்து, பாரிடந்தும் - பூமியையிடக்கீண்டும், வான்பறந்தும் - ஆகாயத்திற்பறந்தும், என்றும் - எக்காலத்தினும், அறியா - அறியவொண்ணாத, இயல்பினான் - தன்மையினையுடையவன்,

அன்றியு
மிந்திரனும் வானோரு மேனோரு மெப்புவியு
மந்தர வெற்பு மறிகடலு - மந்திரமும்
வேதமும் வேத முடிவும்வினை விந்துவுட
னாதமுங் காணா நலத்தினான் —

(இ-ள்,) அன்றியும் - அல்லாமலும், இந்திரனும் - தேவேந்திரனும், வானோரும் - தேவர்களும், ஏனோரும் - மற்றையரும்,

எப்புவியும் - எத்தவுலகத்தவரும், மந்தரவெற்பும் - மந்தரமலைவாசிகளும், மறி - அலைமடங்கும், கடலும் - சமுத்திரவாசிகளும்,மந்திரமும் - சப்தகோடிமகாமந்திரர்களும், வேதமும் - நான்கு வேதங்களும், வேதமுடிவும் - முப்பத்திரண்டு உபநிடதங்களும் விளைவிந்துவுடன் - சுத்தமாயையிலுண்டாகிய விந்துவுடன், நாதமும் - அம்மாயையின் காரியமாகிய நாதமும்,காணு - இவைகளால் காணப்படாத, நலத்தினன் - நன்மையையுடையவன்,

ஓத

வரியா னெளியா னளவிறந்து நின்ற
பெரியான் சிறியான் பெண்பாகன்—

(இ-ள்,) ஓத - எடுத்துச்சொல்ல, அரியான் - (உழுவலன்பின்றலைப்படாத அயன்முதலியதேவர்கட்கு,) அருமையானவன் எளியான் -(அன்பின்றலைப்பட்ட அடியருக்கு) எளிமையானவன், அளவிறந்து - (வைகரியாதி நால்விதவாக்கின் பகுதியவாகிய வேதமுதல் நாதமீறானவைகளுக்கு அதீதமாய்ச் சுட்டுணர்வக்கெட்டாது யாங்கணும் பிரிவின்றி சமவேதமாய் நின்ற) வியாபகமாய், நின்ற - எழுந்தருளிய, பெரியான் - (அளவின்றிப்பரந்த அண்டங்கள்யாவும் தன்னுள்வியாப்பியமாகத் தான்வியாபகமாயெங்குநிறைந்துநின்ற) பெரியவன், சிறியான் - (மலபாகம்வருவித்தருளுதற்பொருட்டு அணுக்களாகிய உயிர்கட்குள்ளிருந்து அதிசூக்கும ஐந்தொழில்நடத்தும்) சிறியவன், பெண்பாகன் - (நிஷ்களசிவம் ஆன்மாக்களின் பேராந்தகாரமாகிய ஆணவத்தை நீக்கும்பொருட்டும் ஆகடங்களைக் குருசந்தானத்தில் வைக்கும் பொருட்டும் அறுவகைச்சமயத்த வருமவரவர் தியானவண்ணம் அருளுதற்பொருட்டும் அருள்வடிவாகிய சத்தியின்வழியேசங்கற்பித்துநின்ற) அம்மையாரை வாமபாகத்திலுடையவன்,

தெரியா

வருவா னுருவா னருவுருவு மில்லான்
மரியான் மரிப்பார் மனத்தான்—

(இ-ள்) தெரியா - ஒருவராலுமறியப்படாத; அருவான் - (சிவம் சத்தி நாதம் விந்து என) அருவமானவன், உருவான் - (மகேச்சுரன் உருத்திரன் திருமால் அயன் என) உருவமானவன், அருவுருவம் - (சதாசிவமென்னும்) அருவுருவமாகி, இல்லான் - (நவந்தருபேதமுநாடக மாத்திரையானடிக்கும்) இவையாவுமில்லாதவன், மரியான் - இறவாதவன், மரிப்பார் - இறக்கும்பிரம விஷ்ணுக்களுடைய; மனத்தான் - மனத்திலிருப்பவன்,

பரிவான

மெய்யர்க்கு மெய்யன் வினைக்குவினை யாயினன்
பொய்யர்க்குப் பொய்யாய்ப் பொய்யாயினன்—

(இ-ள்.) பரிவான - பக்குவப்பட்ட, மெய்யர்க்கு - உண்மையடியார்க்கு, மெய்யன் - உண்மையாய் விளங்குபவன், வினைக்கு - பிரபஞ்சகாரியங்கட்கு, வினையாயினன் - நிமித்தகாரணனாயினன், பொய்யர்க்கு - உண்மையில்லார்க்கு, பொய்யாய் - இன்மையாய், பொய்யாயினன் - தோன்றாதவனாவான்.

ஐயன்

படநாகம் பூண்ட பரமன் பசுவி
னிடமாய் நிறைந்த விறைவன்—

(இ-ள்,) ஐயன் - சர்வான்மாக்களுக்கும்பிதாவானவன், படநாகம் (தாருகாவனத்தர் விசாரவோமத்துண்டாக்கியேவிய) படங்களோடுங்கூடியபாம்புகளை, பூண்ட - ஆபரணங்களாகத்தரித்த, பரமன் மேலானவன், பசுவின் - எண்ணிறந்தவான்மகோடிகளின், இடமாய் - இடமாகி, நிறைந்த - பூரணமாய்த்தங்கிய, இறைவன் - கடவுள்.

சுடரொளியா
னென்றுமுள னன்றளவு மியானு முளனாகி
நின்றநிலை யிற்றரித்து நில்லாமற்—

(இ-ள்) சுடரொளியான் - சோமசூரியாக்கினி சொரூபமாயுள்ளவன், என்றுமுளன் - இத்தகையமுதல்வன்எக்காலத்துள்ளானே, அன்றளவும் - அக்காலமுதல், யானும் பசுவாகியநானும். உளனாகி,இருப்பவனாகி,நின்றநிலையில் - ஆன்மாவினதுஉண்மைச்சொரூபமாயுள்ள தன்மையில்,தரித்து-நிலைபெற்று, நில்லாமல்- வாழாமல்,

சென்றுசென்று
தோற்றியிடும்மண்டஞ்சுவேதசங்கண்மண்ணின்மேற்
சாற்றுமுற் பீசஞ் சராயுசங்கட்-கேற்றபிறப்
பெல்லாம் பிறந்து மிறந்து மிருவினையின்
பொல்லாங்கு துய்க்கும் பொறியிலியேன்—

(இ-ள்.) சென்றுசென்று - படைப்புகடோறும் போய்ப்போய், தோற்றியிடும்-முதல்வனாலுண்டாக்கப்பட்டு, மண்ணின்மேல் - பூமியின்மீது, சாற்றும் - சொல்லும்-அண்டம் - முட்டையிற்றோன்றுவன, சுவேதசங்கள் - வியர்வையிற்றோன்றுவன, உற்பீசம்- விதையிற்றோன்றுவன, சராயசங்கட்கு-கருவிற்றோன்றுவனவாகியவிவைகட்கு,ஏற்ற-சம்பந்தமாகிய, பிறப்பெல்லாம் - எழுவகைப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறுயிரயோனிகடோறும், பிறந்தும் சனித்தும், இறந்தும்-மறுபடிமரித்தும், இருவினையின்-அந்தந்தச்சென்மங்கடோறும்உண்டானபுண்ணியபாவங்களின்,பொல்லாங்கு - தீமையை, துய்க்கு-அனுபவிக்கும், பொறியிலியேன் - அறிவிலியேன்.

கல்லா
வுணர்வின் மிசையோ லோகாயிதனைப்
புணர்வதொரு புல்லறிவு பூண்டு—

(இ-ள்,) கல்லா-படிநூல்களைக்கல்லாத; உணர்வின், பாசவறி வினால், மிசையோடு - மிகுந்ததிகரித்த, உலகாயிதனை-சாருவாக னை, புணர்வதொரு - கலந்ததொரு. புல்லறிவு-சிற்றறிவு,பூண்டு கொண்டு.

கணையிற்

கொடிதெனவே சென்று குடிபழுதே செய்து
கடிய கொலைகளவு காமம்-படியின்மிசை
தேடி யுழன்று தெரிவைத் தெரியாமல்
வாடி யிடையு மனந்தனக்கு—

(இ-ள்.) கணையின்-அம்பினைக்காட்டிலும், கொடிதெனவே-கொடுமையாகவே, சென்று-வேகமாகப்போய், குடிபழுதேசெய்து - பிறனில்விழைந்து, கடிய - அச்சமான, கொலை-பிறவுயிரைக்கொல்லல், களவு-திருடல், காமம்- அன்னியமாதர் மேலிச்சை முதலியன, படியின்மிசை - இவ்வுலகில், தேடியுழன்று - முயன்று திரிந்து, தெரிவை-முதல்வன்திருவருளை, தெரியாமல் -நாடாமல், வாடி-சோம்பி, இடையும் - சோர்தலையடையும், மனந்தனக்கு (கருவிகளிற்றலைமையாய்) மனத்துக்கு.

நாடியது

போன வழியோடும் புத்திக்கும் புத்தியுட
னான திறலா ரகந்தைக்கும்—

(இ-ள்) நாடி - மனமானது விடயங்களைப்பற்றி, அது- அம்மனம், போனவழியோடும் - சென்றவிதத்திலே செல்லும், புத்திக்கும்-ஒன்றை நிச்சயம்பண்ணும் புத்திக்கும், புத்தியுடன்-அப்புத்தியுடன், ஆன - பொருந்திய, திறலார், வல்லமை பொருந்திய, அகந்தைக்கும் - சித்தத்திற்கும்,

மேனி

யயா வயர வழிய வழியு
முயிரின் றுயா முறையேன்

(இ-ள்,) மேனி-தேகமானது, அயர அயர - நாளுக்கு நாள் தளரதளர; அழிய அழியும் - அக்கருவிகளுடன் அம்மேனியழியும்போது, உயிரின - ஆன்மாவின் துயரம் - அக்காலத்துண்டாகுந் துன்பத்தினை, உரையேன் - இவ்வளவெனக் கூறேன்.

வயிரமே

கொண்டதொருகாமனுக்குங் கோபனுக்குமோகனுக்கு
மண்டு மதமாச் சரியனுக்கும்—

(இ-ள்,) வயிரமே விரோதமே, கொண்டதொரு, பெற்றதொரு, காமனுக்கும் ஆசையென்பவனுக்கும், கோபனுக்கும் - சிறிதுஞ்சாந்தமில்லாத கோபமென்பவனுக்கும், மோகனுக்கும் நன்மைதீமை பகுத்தறியாது மயக்கஞ்செய்யும் மோகனென்பவனுக்கும், மண்டு - மிகுந்த, மதம் - செருக்கினையுடைய, மாச்சரியனுக்கும் - பொறாமையனுக்கும்,

திண்டிறல்சே

ரிந்திரியம் பத்துக்கு மீரைந்து மாத்திரைக்கு
மந்தமிலாப் பூதங்க ளைந்தினுக்கும்—

(இ-ள்,) திண்டிறல்சேர், வல்லமையே வெற்றியாக வுடைய, இந்திரியம் பத்துக்கும் மெய் வாய் கண் மூக்கு செவியாகிய ஞானேந்திரியமைந்து வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தமாகிய கன்மேந்திரியமைந்து ஆக பத்துக்கும், ஈரைந்து மாத்திரைக்கும் சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்தமாகிய பத்துக்கும், அந்தமிலா - முடிவில்லாத, பூதங்களைந்தினுக்கும் பிரிதிவு அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமாகியவைந்துக்கும்,

சிந்தைகவர்

மூன்றுகுற்ற மூன்றுகுண மூன்றுமல மூன்றவத்தை
யென்றுநின்று செய்யு மிருவினைக்கும்—

(இ-ள்,) சிந்தைதகவர் மனத்தைக்கிரகிக்கின்ற; மூன்றுகுற்றம் காமம் வெகுளி மயக்கமெனு மூன்றுகுறைகள், மூன்று குணம் சாத்துவிதம் இராசதம் தாமதம் ஆகியமூன்றுகுணங்கள், மூன்று மலம் ஆணவம் கன்மம் மாயை யென்னு மும்மலங்கள், மூன்றவத்தை கேவலம் சகலம் மத்திபமெனு மூன்றவத்தைகள், என்று நின்று பொருந்தி முறை பிறழாது புசிப்பிக்கநின்ற, இருவினைக்கும் புண்ணிய பாவமிரண்டினுக்கும்,

தோன்றாத

வாயுவொரு பத்துக்கு மாறாத வல்வினையே
யாயகிளைக்கு மருநிதிக்கும்—

(இ ள்,) தோன்றாத பிரத்தியட்சமில்லாத, வாயுவொரு பத்துக்கும் பிராணன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன் கிரிகரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயன் ஆக பத்துவாயுக்களுக்கும், மாறாத விடாத, வல்வினையேயாய் வலிமைபொருந்திய வினைகளேயாகிய, கிளைக்கும் உறவினுக்கும், அருநிதிக்கும்மிகவும் வருந்தித்தேடிய செல்வத்துக்கும்,

நேயமா

மிச்சை கிரியை யிவைதரித்திங் கெண்ணிலா
வச்சங் கொடுமை யவைபூண்டு—

(இ ள்.) நேயமாம் இவைகளின் வசமாம், இச்சை கிரியை யிவைதரித்து இச்சா ஞானக்கிரியா ரூபனாய், இங்கு இப்புவியில் எண்ணிலா அளவில்லாத, அச்சம் பயம், கொடுமை தீமை, அவைபூண்டு அவைபெற்று,

கச்சரவன்

சீரினிலை நில்லாமற் றிண்டாடும் பல்கருவி
வாரி யகப்பட்டு மயங்கினேன்—

(இ ள்,) கச்சரவன் அரையில் பாம்பினைக்கச்சையாகக்கொண்டமுதல்வன் திருவாய்மலர்ந்தருளிய, சீரினிலை சிறப்புப்பொ

ருந்திய ஆகம்வழியில், நில்லாமல் நடவாது, இண்டாடும் அலக்கழியும், கருவிவாரி தத்துவங்களாகிய சமுத்திரத்தில். அகப்பட்டு மூழ்கி மயங்கினேன் கரைதெரியாது அலைந்தேன்.

தேருங்கா

லுன்னை யொழிய வுறவில்லை யென்னுமது
தன்னை யறிவைத் தனியறிவை—

(இ ள்) தேருங்கால் ஆராயுங்கால், உன்னை முதல்வனாகிய தேவரீரை, ஒழிய அல்லாது. உறவில்லை வேறுதுணையில்லை என்னுமதுதன்னை என்று சொல்லப்பட்டு முண்மையினை, அறிவை சீவவறிவை, தனியறிவை சிவவறிவை.

முன்னம்

தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி
வலைப்பட்டார் மற்றையவ ரென்று—

(இ ள்) முன்னம் பூர்வத்தில், தீரத் துறந்தார் விசாரித்துமுழுதுந்துறந்தவர், தலைப்பட்டார் முத்தியையடைந்தவராவர், மற்றையவர் அப்படித் துறவாதவர், மயங்கி மருண்டு, வலைப்பட்டார் பிறப்பாகிய வலையில் அகப்பட்டவராவர் என்று என்று,

நிலைத்தமிழின்

தெய்வப் புலமைத்திருவள் ளுவருரைத்த
மெய்வைத்த சொல்லை விரும்பாமல்—

(இ ள்.) நிலைத்தமிழின் உலகத்தில் நிலைபெற்ற தமிழினால் தெய்வப்புலமை, தெய்வத்தன்மைபொருந்திய புலமைவாய்ந்த, திருவள்ளுவர். திருவள்ளுவதேவநாயனார், மெய்வைத்தசொல்லை, உண்மையாகத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்குறளினை, விரும்பாமல், அன்புடனுடாமல்,

ஐவர்க்கு
மாவதுவே செய்தங் கவர்வழியைத் தப்பாமற்
பாவமெனும் பௌவப் பரப்பழுந்தி

(இ ள்.) ஐவர்க்கும்,பஞ்சேந்திரியங்கட்கும்,ஆவதுவே, ஆனகாரியங்களினையே, செய்து முடித்து, அங்கவர்வழியைத்தப்பாமல் அவைகளின் வசம்டவாமல், பாவமென்னும் நரகமென்னும் பௌவப்பரப்பு பிறப்பாகிய சாகரத்தில், அழுந்தி முழுகி,

பூவையர்தங்
கண்வலையிற் பட்டுக் கலவிக்கலை பயின்றங்
குண்மை யறிவுணர்ச்சி யோராமல்-

(இ ள்,) பூவையர்தம் மாதர்களின், கண்வலையில் கண்களாகிய வலைகளில், பட்டு சிக்கி கலவிக்கலை மதனநூல் முதலியவற்றுள், பயின்று தேர்ந்து, அங்கு அவ்விடத்து, உண்மை மெய்மையாகிய அறிவு அறிவினைவிளைவிக்கும் உணர்ச்சி கல்வியை ஓராமல் ஆராயாமல்,

திண்மையினு
னாவிற் கொடுமை பலபிதற்றி நாடோறுஞ்
சாவிற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங்கு

(இ ள்) திண்மையினால் வலிமையினால் நாவில் நாவினைக்கொண்டு, கொடுமைபல அனேகமான திங்குகளை, பிதற்றி விடாது பேசி நாடோறும் எத்தினமும் சாவில் இறப்பிலும், பிறப்பில் சனிப்பிலும், தலைப்பட்டு எதிர்ந்து இங்கு இப்புவியில்.

ஆவிநிலை
நிற்கும் வகையாராய் நிலையான நெஞ்சமே
பொற்பினுடன் யானே புகலக்கேள்—

(இ ள்) நிலையான என்னுடன் எப்போதும் நிலையாயுள்ள,நெஞ்சமே மனமே ஆவி ஆன்மாவானது நிலைநிற்கும் எந்நாளுமோ

ர்படித்தாயிருக்கும், வகைப்பாராய் விதத்தையாலோசிக்கக்கடவா ய், பொற்பினுடன் அழகுடன், யானே நானே, புகலக்கேள் அந் தவிதத்தை உனக்குச் சொல்லுவேன் கேட்பாயாக.

வெற்பின்மிசை

வந்திருக்க வல்லான் மதியாதார் வல்லரணம்
செந்தழலின் மூழ்கச் சிரித்தபிரான்—

(இ ள்) வெற்பின்மிசை-வெள்ளியங்கிரியின்மீது, வந்திருக் க எழுந்தருளியிருக்க,வல்லான் வல்லவன்; மதியாதார் ஒருவனை யும் வணங்காதவர்களாகிய வசுரர்களின், வல்லரணம் வலிமை பொருந்திய வெள்ளி பொன் இரும்பு முதலியவற்றா லாகிய மதி லாற் சூழப்பட்ட கோட்டைகளை, செந்தழலின் அக்கினியில் மூ ழ்க அழிந்துபோம்படி, சிரித்த புன்னகைசெய்த, பிரான் கட வுள்.

அந்தமிலா

வேத முடிவில் விளைவில் விளைவிலொளி
யாதி யமல னிமலனருள்—

(இ ள்) அந்தமிலா முடிவிலாதனேகமான, வேதம் வேதங் களின், முடிவில் அந்தத்தில், விளைவில் சத்தத்தின், விளைவில் பொருளாயிருக்கின்ற, ஒளி சோதியன், ஆதி சகலத்திற்குந் தலை மையான, அமலன் அநாதியே மலமில்லாதவன், நிமலன் நின்ம லன், அருள் அருள்மயமாகிய,

போத

வறிவி லறிவை யறியு மவர்கள்
குறியுள் புகுதுங் குணவன்—

(இ ள்) போதவறிவில் ஞானமயமான் வறிவின் கண்ணே, அறிவை சிவத்தை, அறியும் தரிசிக்கும், அவர்கள் சிவன்முத்தர்

கள், குறியுள் இதயத்தில், புகுதும் எழுந்தருளும், குணவன் இயல்புடையவன்.

நெறிகொள்

வெளியில் வெளியில் வெளியன் வெளியி
லொளியி லொளியி லொளியன்—

(இ ள்) நெறிகொள் அடைவான, வெளியில் ஆகாயத்தினது வெளியில் அதற்குக்காரணமான பிரகிருதியில், வெளியன் அதற்காதாரமான கலா ரூபமாயுள்ளவன், வெளியில் அக்கலையின் ஒளியில் அக்கலைக்குமேலாகிய அசுத்தமாயையில், ஒளியில் அதற்கப்பாற்பட்ட சுத்தவித்தையில். ஒளியன் அதைக்கடந்த விந்துவிலிருப்பவன்.

ளொளியி

லளியி லளியி லளியன ளளியி
லளவி லளவி லளவன்—

(இ ள்.) ஒளியில் அவ்விந்துவில், அளியில் அவ்விந்துவைக் கடந்த சதாசிவத்தில்: அளியில் அச்சதாசிவத்தின் மேலானபராசத்தியில், அளியன் அப்பராசத்திக் காதாரமான பரசிவன், அளியின் அத்தகைய பரசிவனுயினும்; அளவில் எண்ணல் எடுத்தல் நீட்டல் குறுக்கல் என்பனவற்றினுக்கும்; அளவில் அவற்றினுக்கு மேற்பட்ட காட்சி கருதலுரைமுதலிய வற்றினுக்கும், அளவன் அதனினுமிக்க முதனடு வீறின்மையான தனியளவினன்,

அளவிறந்து

நின்ருனனைத்து நிறைந்தா னினைப்பவர்பாற்
சென்ருன் றெரியத் தெரியாதான்—

(இ ள்.) அளவிறந்து இவ்வளவென எல்லைப்படுத்தற் கரியனுய்; நின்ருன் உள்ளவன். அனைத்தும் பிரபஞ்சமுழுதும், நிறைந்தான் வியாபகமானவன், நினைப்பவர்பால் தியானிப்பவரிடத்து

சென்றான் எழுந்தருளுபவன், தெரிய ஆன்மபோதத்தாலறிய, தெரியாதான் அறியப்படாதவன்.

குன்றா

விளக்காய் நிறைந்த விரிசுடரான் விண்மேற்
றுளக்காம னின்ற பெருஞ்சோதி—

(இ ள்,) குன்றா குறைபடாத, விளக்காய் தீபமாய், நிறைந்த எங்கும் வியாபியான, விரிசுடரான் பரவிய சோதியான், விண்மேல் ஆகாயத்தில், துளக்காமல் தானே பிரகாசியாது, நின்ற சோம சூரியாக்கினியாய் நின்ற, பெருஞ்சோதி பெரிய வொளிரூபமாயுள்ளவன்.

உளக்கண்ணுக்

கல்லாது தோன்றா வமல னகிலமெலா
நில்லாம னின்ற நிலையினான்.

(இ ள்) உளக்கண்ணுக்கு அறிவினுக்கு, அல்லாது அல்லாமல், தோன்றா புறக்கண்களுக்குக் காணாத, அமலன் பரிசுத்தமானவன் அகிலமெலாம் சித்பிரபஞ்சமெல்லாம், நில்லாமல் வேறாயிராமல், நின்ற (கண்ணொளியான்ம போதம்போல உடனாய் நின்ற நிலையினான் பூரணனாய்நிற்பவன்.

சொல்லாரு

மீசன் பெருமை யிருவினை யேன்றனக்குப்
பேசுந் தகைமையெலாம் பேணிக்கேள்—

(இ ள்) சொல்லாரும் வேதாகமங்களில் பொருந்திய, ஈசன் முதல்வனது, பெருமை மகிமைகளை, இருவினையேன் புண்ணிய பாவங்களிற் கட்டுப்பட்ட பெத்தனாகிய நான், உன்றனக்கு மனமாகிய வுனக்கு, பேசும் எடுத்துச்சொல்லும் தகைமை யெலாம் பெருமையெல்லாம், பேணிக்கேள் விரும்பிக்கேட்பாயாக.

பாசம்

பலவுங் கடந்து பரிந்தருள்சேர் பண்பாற்
குலவி விளங்குங் குணக்குன்றேன்—

(இ-ள்) பாசம்பலவும் ஆணவம் கன்மமாயையாகிய மலங்களின் காரியகாரணங்களை, கடந்து அவற்றிற்றோயாது அப்பாற் சென்று, பரிந்து விரும்பி, அருள் கிருபையினை, சேர் பொருந்திய பண்பால் குணத்தினால், குலவி பாராட்டிவிளங்கும் அடியாரிதயந்தோறும் பிரகாசிக்கும், குணக் குன்றேன், நற்குணமே சொரூபமாகிய மலையானவன்,

இலகவே

செய்ய தருமச் செழுங்கிரியின் மீதிழிந்து
வையம் பரவமகிழ்ந்தெழுந் தங்கு—

(இ-ள்) இலகவே ஒளிவிடவே, செய்ய செவ்விய, தருமம்பதிபுண்ணியமான' செழுங்கிரியின்மீது அழகியமலையின்மேல் இழிந்து இறங்கி, வையம் உலகம், பரவ வணங்க, மகிழ்ந்து சந்தோஷித்து, எழுந்து எழுந்தருளி, அங்கு அவ்விடத்து,

ஐயம்

களவுபயங் காமங் கொலைகோபங் காதி
யளவில்வினை யெல்லா மழித்திங்கு—

(இ-ள்) ஐயம் சந்தேகம், களவு திருட்டு, பயம் அச்சம், காமம் ஆசை, கொலை கொல்லல், கோபம் சினம், காதி இவைகளைக் கெடுத்து, அளவில் எண்ணிறந்த, வினையெல்லாம் துன்பங்களையெல்லாம், அழித்து ஒழித்து, இங்கு இவ்விடத்தில்,

உளமகிழத்

தொம்மெனவே யெங்கு முழங்கிச் சுருதிபயில்
செம்மைதரு மாசமங்கள் சேர்ந்தோடி—

(இ-ள்.) உளமகிழ மனம்பூரிக்க, தொம்மெனவே தொம்மெனு மகாவாக்கிய வொலியோடு, எங்கும் எவ்விடத்தும், முழங்கி ஆரவாரித்து நிற்கும், சுருதி நான்கு வேதங்களிடத்தும், பயில்தங்கிய செம்மைதரும் உண்மையான ஞானத்தைக் கொடுக்கின்ற ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டாகமங்களில் சேர்ந்தோடி தங்கவியாபித்து.

மும்மலத்தின்

காடடங்க வேர்பறித்துக் கல்விக் கரைகடந்தங்
கோடுபல பூதத் துணர்வழித்து—

(இ-ள்.) மும்மலத்தின் மூன்றுமலங்களின், காடுகாடானது அடங்க ஒங்காதுகுன்றிவிட, வேர்பறித்து அடியோடலைத்து, கல்வி அபரஞானமாகிய சமுத்திரத்தின். கரை கரையினை கடந்து தாண்டி, அங்கு அவ்வவ்விடங்கட்கு, ஓடு தாவிச்செல்லுகின்ற, பலபூதத்து பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயமென்னுமைம்பூதங்களுடைய ஐந்துநான்கு மூன்று இரண்டு ஒன்று ஆகியஅவற்றின் குணங்களின், உணர்வு தெளிவை, அழித்து போக்கி.

நீடுபுகழ்

மெய்வாய்கண் மூக்குச் செவியென்னப் பேர்பெற்ற
வைவாய வேட்கை யவாவழித்து—

(இ-ள்.) நீடுபுகழ் அதிகப்புகழினை வாய்ந்த, மெய் வாய்கண் மூக்குச் செவி யென்னப் பேர்பெற்ற, மெய் வாய் கண் மூக்கு செவி யென்னும் பெயர்களை வாய்ந்த ஞானேந்திரியங்களாகிய-ஐவாய ஐந்து வாயில்களினுலாய, வேட்கை கிரகிக்கும் சத்தபரிச ரூப ரசகந்தமென்றுய, அவா ஆசைகளை, அழித்து போக்கி

ஙையுமியல்

வாக்குப்பா தம்பாணி பாயுருபத் தம்பலவு
நீக்கிச் செறிந்து நிறைந்தோடி—

(இ-ள்) ஙையும் கீழ்ப்படுத்தும், இயல் தன்மையினைவாய்ந்த, வாக்கு பாதம் பாணி பாயுரு உபத்தம்பலவும் வாக்கு பாதம் பாணிபாயுரு உபத்தமெனப்படும் கன்மேந்திரியங்களின் நீக்கி அவற்றின் செயலாகிய வசனம் கமனம் தானம் விசர்க்கம் ஆனந்த மென்பனவற்றை ஒழித்து, செறிந்து நெருங்கி நிறைந்தோடி-நிரம்பிச்சென்று.

போக்கரிய

பந்தமெனுஞ் சோலை பறித்துப் பரந்தலைக்கு
மந்தமனம் புந்தியுட ஞங்காரஞ்--சிந்தைவிழ

(இ-ள்.) போக்கரிய நீக்குவதற்கரிமையாகிய பந்தமெனும் சங்கற்பவிகற்பங்களாகிய கட்டென்னும் சோலை செறிவினை பறித்து-களைந்து, பரந்து சூழ்ந்து அலைக்கும் வருத்தும் அந்த,தேகத்தினிடத்துள்ள மனம் புத்தியுடனுங்காரஞ்சிந்தை அந்தக்கரணங்களாகிய மனம்புத்தி சித்தமகங்காரங்கள் விழ ஒழிய.

மோதி யலைக்கு மருணீர்மை முக்குணமுங்
காதி யுரோமமெலாங் கைகலந்து—

(இ-ள்,) மோதி தாக்கி அலைக்கும் வருத்தும், மருள்நீர்மைம் மயக்கவொப்புரவாய்ந்த முக்குணமும் சாத்தவித இராசத தாமதமாகிய முக்குணங்களையும், காதி அழித்து உரோமமெலாம் உடல்முழுவதும் கைகலந்து நிரம்பி,

சீதப்

புளக மரும்பிப் புலன்மயக்கம் போக்கி
விளைவில் புலன்முட்ட மேவி—

(இ-ள்.) சீதம் குளிர்ச்சிபொருந்திய புளகம் மயிர்ச்சிலிர்ப்பு, அரும்பி உண்டாகி, புலன் ஐம்புலன்களாலுண்டாகும், மயக்கம்ம ருளினை போக்கி கெடுத்து விளைவில் அச்சம்பவிப்பில், புலன்அ றிவானது முட்ட கிட்ட, மேவி பொருந்தி.

களபதன்

மாதர் மயக்க மழித்துவளர் மண்டலத்தின்
சோதியொரு மூன்றினையுஞ் சோதித்து—

(இ-ள்,) களபம் கலவைச்சந்தனத்தாற் பொலிந்த, தனம் கொங்கைகளையுடைய, மாதர் ஸ்திரீகளாலுண்டாகும், மயக்கம், அறியாமையை. அழித்து நீக்கி வளர் ஓங்கிய மண்டலத்தின்அக் கினிமண்டலம் ஆதித்தமண்டலம் சோமமண்டலங்களிலுள்ள சோதி பிரகாசங்களாகிய ஒருமூன்றினையும் சோமசூரியாக்கினி மூன்றினையும், சோதித்து ஆராய்ந்து,

நீதியினு

லாதார மாறினுஞ்சென் றுறியடல் வாயுக்கண்
மீதான பத்துமிகப்பார்த்து—

(இ-ள்.) நீதியினல் கிரமத்தால், ஆதாரமாறினும் மூலாதார ம் சுவாதிட்டானம் மணிபூரகம் அனாகதம் விசுத்தி ஆஞ்சையெ ன்னும் ஆறு ஆதாரங்களிலும் சென்று போய் அறிநிறைந்து அ டல் வல்லமைபொருந்திய மீதான மேலான வாயுக்கள் பிராண ன் அபானன் உதானன் வியானன் சமானன் நாகன் கூர்மன்கிரு கரன் தேவதத்தன் தனஞ்சயனென்னும், பத்தும் தசவாயுக்களும் மிகப்பார்த்து மேற்கொண்டோடி,

காதிப்

பிருதிவியப்புத்தேயு வாயுவா காய
முமுதிரில மைந்து மோடி—

(இ-ள்.) காதி கோபித்து, பிருதிவி யப்புத் தேயுவாயுவாகா யம் மண் புனல் தீ காற்று வெளியென்னும் உறுதி நிலைபெற்ற நிலமைந்து ஐந்துநிலங்களிலும், ஓடி தாவி.

மறுவிலா
நான்முகன்மா லீசன் மகேச னலஞ்சிறந்த
தான்முக மைந்தாஞ் சதாசிவமும்—

(இ-ள்.) மறுவிலா குற்றமில்லாத நான்முகன் நிவர்த்திகலைக்கதிபரான பிரமாவும் மால் பிரத்திட்டா கலைக்கதிபரான நாராயணனும், ஈசன் வித்தியாகலைக்கதிபரான ருத்திரனும் மகேசன் சாந்திகலைக்கதிபரான மகேசனும் நலம் நன்மை சிறந்தசிறப்புப் பெற்ற முகமைந்தாம் ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமம்சத்தியோசாதமென்னும் ஐந்து திருமுகங்களையுடைய சதாசிவமும் - சாந்தியாதீதகலைக்கதிபரான சதாசிவமும்,

ஆனதொரு
விந்துநா தங்கடந்து சுத்த வெறுவெளியி
லந்தமிலாப் பாழடங்கத் தேக்கியபின்—

(இ - ள்.) ஆனதொரு - இவ்வகையாகிய கலைகட்கும் மூர்த்திகட்கும்காரணமானவொரு, விந்து - சுத்தமாயையினதோர் முகமான பராசத்தியையும், நாதம் - சுத்தமாயையின் ஊர்த்துவமுகமான ஓசைவடிவாகியபரநாதத்தையும், கடந்து - மேற்சென்று, சுத்த-நின்மலமான. வெறுவெளியில் - வெட்டவெளியில். அந்தமிலா - முடிவில்லாத. பாழடங்க-சுத்தசூனியமுழுதும், தேக்கியபின் - நிறைந்தபின்,

முந்திவரு
மவ்வறிவுக் கப்பாலுஞ்சென்ற கண்டமுள்ளாக்கிச்
செவ்வறிவே யாகித் திகைப்பொழிந்து—

(இ-ள்,) முந்திவரு-ஞானபாதங்களின் முதற்பேசப்பட்ட; அவ்வறிவுக்கு-அப்பராசத்திவடிவினுக்கு, அப்பாலும்-எப்பாலும், சென்றகண்டம்-போய்விசாரித்த பரநாதத்தை, உள்ளாக்கி உள்ளடக்கி செவ்வறிவேயாகி ஒரேநீர்மையான சுத்தவறிவாகி திகைப்பொழிந்து சந்தேகமில்லாது தீர்ந்து அங்கு அவ்விடத்து.

எவ்வறிவுந்

தானாய வீடருளித் தன்னிற் பிரிவில்லா
வூனாகி யெவ்வுயிர்க்கு முட்புகுந்து—

(இ·ள்,) எவ்வறிவும் பாதாளசத்திநடங்கிப் பரநாதவியாபகம் வரையிலுள்ள சத்துக்களின் ஞானங்களும், தானாய் தானேயாகி வீடருளி முத்தியுங்கொடுத்து தன்னில் தன்னிடத்து; பிரிவில்லா அபின்னமானவைகட்கு, ஊனாகி திருமேனியாகி, எவ்வுயிர்க்கும் மூவகைப்பட்ட விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலராகிய உயிர்கட்கு உள்புகுந்து உயிருக்கு உயிராய்நிறைந்து.

மேனியிலா

ரஞ்சவத்தை யுங்கடந் தாயபெரும் பேரொளிக்கே
தஞ்சமெனச் சென்று தலைப்பெய்தி—

(இ-ள்.) மேனியிலார் தத்துவங்களாலாய தேகத்தில்பொருந்திய அஞ்சவத்தையும் சாக்கிரம் சொப்பனம் சுழுத்தி துரியம்துரியாதீதம் ஆகிய பஞ்சாவத்தைகளையும். கடந்து கடந்து, ஆய பொருந்திய, பெரும் பெரிய பேரொளிக்கே சோதிசொரூபத்தினுக்கே, தஞ்சமென அடைக்கலமென சென்று அடைந்து தலைப்பட்டு உபாயந்தேடி,

வஞ்சமறத்

தானந்த மில்லாத தண்ணளியா லோங்கிவரு
மானந்த மென்பதோ ராறுடையான்—

(இ-ள்.) தான் வஞ்சமற வினையால் வேறுபாடுசெய்வ தல்ல து தான்யாதொருபக்கல் சார்தலின்றி அந்தமில்லாத முடிவுடை ய வொருபொருளாயிராது தண்ணளியால் காருண்ணியத்தினுல் ஓங்கி மேலுமேலும் வளர்ந்து வரும் வருகின்ற ஆனந்த மென்ப தோர் நித்தியானந்த சுகமென்பதொன்முன ஆறுடையான் ஆற் றினையுடையவன்,

ஆனந்தம்

பண்ணும் பயன்சுருதி யாகமங்கள் பார்த்துணர்ந்து
நண்ண வரியதொரு நாடுடையான்—

(இ-ள்.) ஆனந்தம் சுகரூபத்தினையே பண்ணும் செய்வதற்கு பயன் பிரயோசனமாயுள்ள சுருதி இருக்கு யசுர்சாமம் அதர்வண ம் என்னும் பொதுவான நான்குவேதங்களையும் ஆகமங்கள் அ வ்வேதங்களின் பாகூஷியமாக விளங்கும் சிறப்பான ஆகமங்களை யும் பார்த்து விசாரித்து உணர்ந்து உண்மையறிந்து நண்ண அ டைதற்கு அரியது அருமையானதாம், ஒரு ஒப்பற்ற நாடுடை யான் நாட்டினையுடையவன்,

எண்ணெண்

கலையா லுணர்ந்து கருத்தழிந்து காம
நிலையா தெல்லாமுன் னீத்திங்கு—

(இ-ள்.) எண்ணெண்கலையால் அறுபத்துநான்குவகைப் பட் ட அபரஞானங்களால், உணர்ந்து அறிந்து கருத்தழிந்து உண் மையினையறியாமல் நொந்து காமநிலையானதெல்லாம் ஆசைக் கேதுவான கீழுற்ற போகத்தானங்களெல்லா வற்றையும் முன் னீத்து முன்பு நீக்கி இங்கு இவ்விடத்து.

அலைவறவே

தேட்டற்ற சிந்தை சிவஞான மோனத்தா
லோட்டற்று வீற்றிருக்கு மூருடையான்

(இ-ள்.) அலைவறவே சலிப்பறவே தேட்டற்ற தேடுதலின்றி ஒடுங்கிய சிந்தை மன ஆன்மாக்களிடத்துதித்த, சிவஞானம் சிவஞானமாகிய மோனத்தால் மவுனநிலையில் ஓட்டற்ற போக்குவரவற்று, வீற்றிருக்கும் அனுபூதிமயமாய்ப் பூரணம் பெற்றிருக்கும் ஊருடையான் ஊரினையுடையவன்.

நாட்டத்தால்

தெண்ணீ ரருவிவிழச் சிந்தை மயக் கந்தெளிந்
துண்ணீர்மை யெய்தியுரோம மெலாம்—

(இ-ள்.) நாட்டத்தால் கண்களினின்றும் தெண்ணீர்விழ ஆனந்தநீர்சோர, சிந்தைமயக்கம் மனமயக்கம் தெளிந்து தெளியப்பெற்று உண்ணீர்மை மனக்களிப்பு எய்தி பெற்று உரோமமெலாம் மயிர்க்கால்கடோறும்,

நண்ணும்

புளகம் புனைமெய்யர் பொய்யிற்கூ டாம
லுளகம்பங் கொண்டுள் ளுருகி—

(இ-ள்.) நண்ணும் பொருந்தும் புளகம் சிலிர்ப்பு, புனை கொண்ட மெய்யர் அடியார்கள் பொய்யிற் கூடாமல் பிரபஞ்சத்திற் சாராமல் உளகம்பங்கொண்டு மனநடுக்கம்பெற்று உள்ளுருகிசிந்தையுருகி.

அளவிலா

மாலா யிருக்கு மவர்மனத்தை வாங்கவருண்
மேலாய் விளங்கலங்கன் மெய்யினன்—

(இ-ள்.) அளவிலா எல்லையில்லாத மாலாயிருக்கும் வாஞ்சையுடன் வீற்றிருக்கும் அவர் ஜீவமுத்தர்களின் மனத்தை இருதயத்தை வாங்க தன்வயப்படுத்த, அருள் அருண்மயமான மேலாய்

விளங்கு எப்பொருட்கும் மேற்பட்டு விளங்கும் அலங்கல் மெய்யினன் திருமேனியில் மாலையாகவுடையவன்,

தோலாத
வானம் புவன மலைகடலேழ் பாதாள
மூனைந்து பூதத் துயிருணர்ச்சி—

(இ-ள்.) தோலாத பொருளாய்க்காணப்படாத வானம் ஆகாயமும் புவனம் இருநூற்றறுபத்து நான்கு புவனங்களும் மலை அட்டகுல பர்வதங்களும் கடல் ஏழுசமுத்திரங்களும் பாதாளம்சத்தபாதாளங்களும் ஊன் உடம்புண்டாவதற்குக் காரணமாகிய ஐந்துபூதத்து பஞ்சபூதங்களும் உயிர் எண்ணிறந்த ஆன்மகோடிகளிடத்தும் உணர்ச்சி அவ்வவ் பதார்த்தங்களின் அறிவுக்குத்தக்க,

ஞானமா
யெல்லாமா யல்லவா யெண் ணுவா ரெண்ணத்து
ணில்லாம னிற்குநீள் வாசியான்—

(இ-ள்.) ஞானமாய் ஞானமாகி எல்லாமாய் கலப்பினாலுடலுயிர்போல அவ்வுயிர்களேயாய் அல்லவாய் பொருட் டன்மையால் கண்ணருக்கன்போல அவற்றின்வேறுமாய் எண்ணத்துள்மனதில் நில்லாமல் பேதமாயிராமல் நிற்கும் அபேதமாய்க்கலந்து நிற்கும், நீள்வாசியான் வேகமாய்ச்செல்லுங் குதிரையினையுடையவன்,

சொல்லாரும்
பாதாள மூடுருவிப் பாரேழும் விணணேழு
மாதார மாகியகண்ட னிறைந்து—

(இ-ள்.) சொல்லாரும் நூல்களிற் சொல்லப்பட்ட பாதாள மூடுருவி அதோமுக வுலகங்களளவுஞ்சென்று, பாரேழும் மத்தி

யகதமான்எழுலகங்களுக்கும்விண்ணேழும்ஊர்த்துவமுகமானமே லேழுலகங்களுக்கும், ஆதாரமாகி நிலையாகநிற்பதற்காதாரமாகி, அகண்டநிறைந்து-சுத்தமாயாலோகமெங்கணுநிரம்பி,

ஓத

வரிதா யெளிதா யருமறையா றங்கத்
துருவா யுயிரா யுணர்வாய்—

(இ-ள்.) ஓத-சுட்டிச்சொல்லுதற்கு, அறிதாய் காட்சியிற்படா மல், எளிதாய்-ஞானவான்களருளாலறிதற்கெளிதாய், அருமறை-அருமையானவேதங்களும், ஆறங்கத்துசிட்டைகற்பம்வியாகரண ம் நிருத்தம் சோதிடம் சத்தமென்னும் ஆறங்கங்களின், உருவா ய் ரூபமாய், உயிராய் கலப்பினால் ஆன்மகோடிகளாய், உணர்வா ய் அவ்வுயிர்களில் விளங்கும் அறிவுமாத்திரையாய்,

பெரிதாய

வெய்யதுயர்ப் பாசமற வீசியே வெம்பிறவித்
துய்ய கடலைத் துகளெழுப்பி—

(இ-ள்.) பெரிதாய சர்வவியாபியாகிய, வெய்ய கொடுமையானா துயர் துன்பினைச்செய்யும், பாசம் கட்டை, அறவீசியே முற்றுமெ றிந்து வெம்பிரவி கொடியபிறப்பென்னும் துய்ய நீராற்சுத்தமா கிய கடலை புறவிக்கடலை துகளெழுப்பி நீர்வற்றித்தூளெழும்பும் படிச்செய்து,

ஐயமூறும்

காமக் குரோதமதமாச்சரியங் காய்ந்தடர்த்துச்
சாமத் தொழிலின் றலைமிதித்து—

(இ-ள்’) ஐயமுறும் கிலேசத்திலைச்செப்புகின்ற, காமம்விருப்பம்; குரோதம் சினம் மதம் செருக்கும் மாச்சரியம் பொறாமையாகிய

வற்றை, காய்ந்து கோபித்து, அடர்ந்து எதிர்த்து சாமத்தொழிலின் பிரப்பினுக்குக் காரணமான புவனத்தொழிலை, மிதித்து நசுக்கி,

நாமத்தாற்

கத்துஞ் சமையக் கணக்கின்விறற் கட்டழித்துத்
தத்தம் பயங்கொலைக ளாங்கழித்தே—

(இ-ள்.) நாமத்தால் பலபெயர்களால், கத்தும்பிதற்றும்சமையக்கணக்கின் அகப்புறச்சமயம் புறச்சமயம் புறப்புறச்சமயம்ஆகிய முக்கூற்றுச்சமயங்களின், விறல் வலியவாதத்தின் கட்டழித்து பொய்க்கட்டுப்பாட்டை யொழித்து, தத்தம் தங்கள் தங்கள் பயம் அச்சம் கொலைகளாம் கோறலாதியாம், கழித்தே நீக்கியே

தத்திவரும்

பாசக் குழாத்தைப் படவடித்துப் பாவையர்த
மாசைக் கருத்தை யறவீசி—

(இ-ள்.) தத்திவரும் ஆன்மாக்களின்மீது சூழும், பாசக்குழாத்தை பிரபஞ்சவாசனைகளை படவடித்து தலையெடா தொதுக்கி பாவையர்தம் மாதர்களின் ஆசைக்கருத்தை அவாவாகியவெண்ணத்தை அறவீசி முற்றுநீக்கி,

நேசத்தா

லானவே கங்கொண் டருண்மும் மதத்தினு
லூனையார் தத்துவங்க ளுள்புகுந்து—

(இ-ள்.) நேசத்தாலான அன்பாலாகிய வேகங்கொண்டு விரைவினைவாய்ந்து அருள் கிருபையாம் மும்மதத்தினால் ஆரணிசநசி, ரேர்தயித்திரிஎன்னு மூன்றுசத்திகளாலாய மதங்களால் ஊனையார் உடலைக்கலந்த தத்துவங்களுள் தத்துவக் கூட்டங்களுள் புகுந்து பிரவேசித்து

தேனைப்
பருகிக் களித்துயர்ந்த பன்மறைநாற் கோட்டான்
மருவித் திகழ்ஞான வானையான்—

(இ-ள்.) தேனை ஆனந்தத்தேனை பருகி குடித்து க்ளித்தசல்லாபமடைந்து உயர்ந்த வீறிட்ட பன்மறை நாற்கோட்டால்பல வேதங்களை நான்குகொம்புகளாக மருவி பொருந்தி திகழ் பிரகாசிக்கின்ற, ஞானவானையான் பரஞான வானையினை யுடையவன்.

இருமுச்
சமையங் கடந்து தனக்கொப்பிலாத
சுமைதுன்ப நீக்குந் துவசன்—

(இ-ள்.) இருமுச்சமையம் அகச்சமையங்க ளாறினுக்கும் கடந்து அப்பாற்பட்டு தனக்கொப்பிலாத சமதியாகப் பொருந்துதலில்லாத சுமை பிரபஞ்சபாரமாகிய துன்பம் துயரை நீக்கும்ஒழிக்கும், துவசன் கொடியினையுடையவன்,

கமையொன்றித்
தன்மை மறந்து தழலொளியுள் ளேயிருத்தி
யிம்மை மறுமை யிரண்டகற்றி—

(இ-ள்.) கமையொன்றி பொருமைவாய்ந்து தம்மைமறந்துஆன்மாவினுக் கன்னியமானவற்றை மறந்து தழலொளி அக்குனியை உள்ளேயிருத்தி மூலாதாரத்திலெழுப்பி இம்மை மறுமைஇகபரங்களின் இரண்டகற்றி இருவகைப்பட்ட வாசனைகளை அகற்றி நீக்கு,

செம்மையே
வாயுவை யோடா வகைகிறுத்தி வானத்து
வாயுவையு மங்கே யுறவமைத்து—

(இ-ள்.) செம்மையே கிரமமாகவே வாயுவை இடைபிங்கலக ளை ஓடாவகை வெளியில் செல்லாதவிதம் நிறுத்தி தம்பிக்கச்செ ய்து வானத்து இவ்வாயுளுக்குக் காரணமாய் ஆகாயத்துலவும்வா யுவையும் பூதவாயுவினையும், ஆங்கே உள்ளே வாங்காதபடி உற பொருந்த, அமைத்து நிறுத்தி,

தேயுவா

லென்று மொருதகைமை யாயிருக்கு மின்பருளே

நின்று முழங்கு நெடுமுரசோன்—

(இ-ள்,) தேயுவால் சுழுமுனை நாடியினுண்டாய வாயுவினால் என்றும் - (மூலாதாரத்திற் சொலிக்கின்ற அக்கினியை யெழுப் பிலலாடதானத்துள்ள சந்திரமண்டலத்துத்தாக்கி யதினின்றுஞ் சொட்டுமமிர்தத்தை யுண்டு) எக்காலத்தும் ஒருதகைமையாய்ந ரைதிரை மூப்பு மரணமுதலியவின்றி வச்சிரகாயமான) ஒரே தன்மையாகவிளங்கி, இருக்கும் எழுந்தருளியிருக்கும் இன்பரு ளே அன்பான திருவருளினையே நின்று நிலைபெற்று முழங்கும் சப்திக்கும் நெடுமுரசோன் பேரொளியான வாத்தியமாக வுடை யவன்,

அன்றியு

மாலு மயனும் வகுத்தறித்த வையமெலாஞ்

சாலுமிதற் கப்பாலு மெப்பாலும்—

(இ-ள்,) அன்றியும் அல்லாமலும் அயனும் பிரமாவும்மாலும் விண்டுவும், வகுத்தறித்த முறையே சிருட்டித்தும் காத்தும்வரு கின்ற வையமெலாம் பிரகிருதிக்குக் கீழ்ப்பட்ட உலகமெல்லாம் சாலும் மிகுந்து இதற்கப்பாலும், இப்பிரகிருதிக்கு அப்பாற்ப ட்ட அசுத்தமாயா புவனங்களும் எப்பாலும் மேலுமுண்டாய வு லகங்களும்,

மேலே

யுலகு மூலகா துணரவொண்ணு தூரு
மிலகி நடக்குமொழி லாணையான் —

(இ-ள்.) மேலேயுலகும் சுத்தமாயா புவனங்களும் உலகால்இ த்தகைய உலகங்களிலுள்ள எவ்வகைப்பட்டவாத்துமாக்களாலு ம் உணர அறிதற்கு ஒண்ணு எட்டாத, ஊரும் ஓர் ஊரினையும் இலகி இவ்வுலகமெல்லா வற்றினும் விளங்கி நடக்கும் தன்னருள் நடக்கப்பெற்ற எழில் அழகுபொருந்திய ஆணையான் செங்கோ லுடையவன்.

அலகிறந்த

காட்சியான் காட்சிக்குங் காணுக் கலைஞான
வாட்சியா னுட்சிக்கு மாயினுன் —

(இ-ள்,) அலகிறந்த எண்ணிறந்த வான்மகோடிகட்கு காட் சியான் அவரவர்கள்கொண்ட கோட்பாட்டிற்குத் தக்கபடி அரு ள்புரியும் பலதன்மைகளை யுடையவன் காட்சிக்கும் தற்போதமு ன்னிட்டறியுங் காட்சியினுக்கும் காணுன் அறியப்படாதவன் க லைஞானம் வேதாகமமுதலிய அபரஞானங்களால் நிச்சியிக்கப்ப ட்ட ஆட்சியான் உரிமையிலேயுடையவன் ஆட்சிக்கும் அவ்வே தாகமங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்ட வுரிமையினுக்கும் ஆயினுன் உ ண்மையானவன்,

சூட்சியான்

பாருந் திசையும் படரொளியா லேநிறைந்தான்
றாருந் தலையுமிலாத் தோன்றலான் —

(இ-ள்.) சூட்சியான் நுண்ணியன் பாரும் பூமியும் திசையும் எட்டுத்திக்குகளும் படர் சஞ்சரிக்கின்ற ஒளியாலே சோமசூரியா க்கினிகளாலே நிறைந்தான் அவற்றினுக்குப் பிரகாசித்தினைக்

கொடுத்து நிறைவினையுற்றான், தாரும் ஆதியும் தலையும் அந்தமும் இலா இல்லாத தோன்றலான் அநாதி நித்தியனானவன்,

வேராகி

வித்தாகி வித்தின் முளையாகி மேவுதனுச்
சத்தாதி பூதங்க டானாகி—

(இ-ள்,) வித்தாகி - (தாவரங்கட்குப் பொருந்து முயிர்கட்கு முதற்காரணமான) விதையாகி' வேராகி - (அவ்விதைக்கு நிலையாய்) மூலமாகி, அவ்வித்தின் - அவ்விதையின். முளையாகி - (சினையடை தளிர் முதலியனவாய்க் காரியப்படுவதற்கு) அங்குரமாய், மேவும் - சங்கமங்களாய்ப் பொருந்திய வுயிர்கட்கு, தனுச்சத்தாதி தேகமுதலிய வாதரவாதி, பூதங்கடானாகி- (அத்தனுக்களுக்குக் காரணமான) பிருதிவியாதி பூதங்களாகி,

சுத்த

வெறுவெளியாய்ப் பாழாய் வெறும்பாழுக் கப்பா
லுறுபொருளாய் நின்ற வொருவன்—

(இ-ள்,) சுத்த - (இத்தகையபிரகிருதிகளை யதிட்டித்துக் காரியங்களை யாக்கினானாயினும்) அபரவிந்துவாய், வெறுவெளியாய் அபரநாதமாய் பாழாய் பரவிந்துவாய், வெறும்பாழுக்கு - பரநாதத்தினுக்கு அப்பால் - மேற்பட்டு உறு - பொருந்தி, பொருளாய் - திரிபுடியற்ற முதல்வனாய் நின்ற - தானேதானாய் நின்ற, ஒருவன் - ஒப்பற்றவன்,

பொறியிலியென்

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனியென் றம்பிரான்—

(இ-ள்.) பொறியிலியென் - (மெய்யாதிபொறிகள் உடைத்தானவனாயினும் அவற்றைத் திருவருண் மாட்டுச் செலுத்தாமை

பால் அப்பொறிகள் இன்மையனைப்போன்ற வெனது, வெம்பும் துயரவழலினுல்வாட்டும், பிறவியலை - பிறவிக்கடலில், வீழாமல்- அழுந்தாமல் வீடளித்த - மோட்சத்தையருளிய, சம்பந்தமாமு னி சம்பந்தமாமுனியென்னு மருமைத்திரு நாமத்தைப்புனைந்த என்தம்பிரான் - என்சுவாமி'

அம்புவியார்

போற்றுந்திருவடியென் புன்றலைமீதேபொறித்தோ
னேற்றின் புறத்தமைந்த வெங்கோமான்—

(இ-ள்,) அம்புவியோர் இவ்வுலகில்வாழும் பெரியோர்கள் போற்றும் - ஏத்தும், திரு - அழகிய, அடி, பாதத்தை, என் - எளியேனது, புன் - அற்பமாகிய, தலைமீதே - சிரசின்மீதில் பொறித்தோன் - விளங்கத்திட்சித்தவன், ஏறறின் - (புண்ணியருபமாகிய) நந்தியம்பெருமானது, புறத்து - முதுகின்மீது, அமைந்த - எழுந்தருளிய, எம்கோமான் - நம்கடவுள்,

சாற்றுவார்

சாற்றும்பொருளான் றனிமுதல்வன் முனல்லான்
வேற்றின்ப மில்லா விளங்கொளியான்—

(இ-ள்,) சாற்றுவார் - பலசமயத்தவர்கள், சாற்றும் - எடுத்துச்சொல்லும், பொருளான் - (அவரவர்கொண்ட கருத்துக்கிசைந்த பொருளாயிருப்பவன், தனிமுதல்வன் - சாமனாகிதனு யிருப்பவன், தானல்லான் - சுட்டிறந்தவனுயுள்ளவன், வேற்றின்பம் - பிளவுபட்டசுகத்தினை, இல்லா - வாய்க்கப்பெறுது, விளங்கு - பிரகாசிக்கின்ற, ஒளியான் - சுக சொரூபமாய்ப் பிரகாசிக்கப்பட்டவன்.

போற்றுங்

குருவேட மாகிக் குணங்குறியொன் றில்லாப்
பெருவேட மாய்நிறைந்த பெம்மான்

(இ ள்.) போற்றும் எல்லாராலேயும் தோத்தரிக்கப்பட்ட குரு வேடமாகி (இருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமு மமைந்த சகலான்மாக்களைபிரட்சிக்கும் பொருட்டு)ஆசாரியகோலம்புனைந்து குணம் (அத்தகைய திருமேனிகொண்டானுயினும்) தனக்கெனவொருகுணமும் குறி தனக்கெனவொரு அடையாளமும் ஒன்றில்லா ஏதேனுமில்லாத பெருவேடமாய் பெரியகோலமாய் நிறைந்த வியாபகமான பெம்மான் கடவுள்,

கருவேடங்

கட்டுமுருக் கட்டறுத்தான் கற்றவர்வாழ் தில்லையா
னெட்டுமெவர்க் கெட்டா வியல்பினுன்

(இ-ள்,) கருவேடம் (நால்வகைத்தோற்றத்து மூவகைப்பிறப்பினுக் காதாரமான) பிறவிக்கோலத்திற் கேதுவாய், கட்டு கன்மமுதலிய வற்றினையும், உருக்கட்டு-அவற்றால் விளைந்த தனுவாதிகளையும், அறுத்தான் - நீக்கினவன், கற்றவர் - வேதாகமங்களிற் றேர்ந்தவர்கள், வாழ் - தங்கப்பெற்ற, தில்லையான் - சிதம்பரத்தெழுந்தருளி யிருப்பவன், எட்டுமவர்க்கு - தற்போதத்தாலளவைகொண்டு விசாரிப்பவர்க்கு, எட்டா - அவரறிவாற்காணுத, இயல்பினுன் தன்மையினன்.

மட்டவிழ்தார்

வானேன் பவனி வரக்கண்டு வல்வினையே
னேனேரு மேத்துதல்கண் டேத்தினேன்—

(இ-ள்.) மட்டு - தேனனது, அவிழ் - சிந்தப்பெற்ற, தார் கொன்றைமாலையினையுடைய, வானேன் - (பெண்ணுடகத்தைத் திருப்படை வீடாகக்கொண்ட மறைஞானசம்பந்த முனியாகிய) தேவன், பவனிவரக்கண்டு - உலாபோதலைத் தரிசித்து, ஏனேரும் - அனேகமான வுண்மையடியார்களும், ஏத்துதல்கண்

டு - தோத்தரித்தலைப்பார்த்து, வல்வினையேன் - வலியமல்சகிதனாகிய நானும், ஏத்தினேன் - தொழுதேன்,

தானென்னைப்
பார்த்தான் பழையவினைப்பஞ்சமலக் கொத்தையெல்லா
நீத்தா னினைவுவே ருக்கினான் —

(இ-ள்,) தான் - அப்பெருமான், என்னை - ஏழையை; பார்த்தான் - திருநோக்கால் திட்சித்தான், பழைய - அநாதிசம்பந்தமான, வினை - வினையாகிய, பஞ்சமலம் - ஆணவம் கன்மம் திரோதானம் மாயை மாயேயம் ஆகிய ஐந்துமலங்களின், கொத்தை - கூட்டத்தினை, எல்லாம் - யாவற்றினையும், நீத்தான்- சுட்டெரித்தான், நினைவு - என்னுடைய சீவவறிவை, வேருக்கினான் - சிவவறிவிற் சேர்த்திட்டான்.

ஏத்தரிய
தொண்ணூற்றறுவர்பயிறொக்கிற்றுவக்கறுத்தான்
கண்ணூறு தேனமிர்தங் காட்டினான் —

(இ-ள்,) ஏத்தரிய மதித்தற்கரிய, தொண்ணூற்றறுவர்பயில் தொண்ணூற்றாறு தத்துவங்களாலாய, தொக்கின் - உடலின் துவக்கு - தின்பமனைத்தும், அறுத்தான் - ஒழித்தான், கண்ணூறு தம்திருநேத்திரங்களிற் றதும்பிய, தேனமிர்தம் - தேனினையும் அமுதத்தினையு மொத்த திருவருளினை; காட்டினான் - தரிசிப்பித்தான்,

வெண்ணீறும்
வேடமும்பூசையுமேமெய்யென்றான்பொய்யென்றான்
மாடையும் வாழ்க்கை மனையுமே —

(இ-ள்.) வெண்ணீறும் - விபூதியும், வேடமும் - உருத்திராக்கமணி கல்லாடை முதலாயவேடமும் பூசையுமே சிவபூசையுமே மெய்யென்றுன் மோட்சவேதுவினுக்குக் காரணமாகிய சத்தியபதார்த்தங்களென்றுன் மாடையும் செல்வமும் வாழ்க்கையும் பிரபஞ்சவாழ்வும் மனையுமே,பெண்டுமுதலியவுமே பொய்யென்றுன் நிலையில்லாத அசத்திய பதார்த்தங்களென்றுன்,

நாடரிய

வஞ்செழுத்தி னுள்ளீ டறிவித்தா னஞ்செழுத்தை
னெஞ்சழுத்தி நேய மயலாக்கி—

(இ-ள்.) நாடரிய - அரிதற்கரிய, அஞ்செழுத்தின் . பஞ்சாக்கரத்தின், உள்ளீடு - (பதிபசுபாசமமைந்திருக்கும்.) உள்ரகசியத்தை, அறிவித்தான் - தெரிவித்தான், அஞ்செழுத்தை பஞ்சாக்கரத்தை, நெஞ்சழுத்தி - மனமிருத்தி, நேயமயலாக்கி - அன்பாலாசைப்பெருக்கி,

அஞ்செழுத்தை

யுச்சரிக்குங் கேண்மை யுணர்த்தியதி லுச்சரிப்பு
வைச்சிருக்கு மந்த வழிகாட்டி-

(இ-ள்,) அஞ்செழுத்தை - பஞ்சாக்கரத்தை, உச்சரிக்கும் - (திட்சிதர் சிகாரமுதலாகவும் அதிட்சதர் நகாரமுதலாகவும்) செபிக்கும்; கேண்மை - சம்பந்தத்தினை, உணர்த்தி - அறிவித்து,அதில் – அந்தமகாமந்திரத்தில், உச்சரிப்பு - (நகாரத்தில் திரோதசத்தியும், மகாரத்தில்மலமும், சிகாரத்தில் சிவமும், வகாரத்தில் அருளும், யகாரத்தில் ஆன்மாவுமாகவின்ற) உச்சரிப்பினை,வைச்சிருக்கும் - நிலைப்பித்திருக்கும், அந்தவழி - அந்தச் சோபான மார்க்கத்தை, காட்டி - வெளிப்படுத்தி,

அச்சமறச்

சென்று விளக்கையெழத் தூண்டிச் செழுஞ்சுடரி
னொன்றி யொருவிளக்கி னுள்ளொளியாய்—

(இ-ள்,) அச்சமற - மனச்சஞ்சலநீங்க, சென்று - அதோமுகமாக நோக்கி, விளக்கை - அவ்விடத்து அவ்வமையத் துண்டாணதீபத்தை, எழத்தூண்டி - சிகாரவட்சரத்தைக்கொண்டு சொலிப்பித்து, செழுஞ்சுடரின் - மாட்சிமைதங்கிய சோதிரூபமாகிய அச்சிகாரத்தை, ஒன்றி - தாதான் மியமாகப் பொருந்தி, ஒருவிளக்கின் - ஒப்பற்ற தீபம்போன்ற வகாரமாகிய சத்தியினால், உள்ளொளியாய் - உள்ளே பிரகாசிப்பதாய்,

நின்ற

பெருவிளக்கின் பேரொளியி னுள்ளே பிரச
மருவு மலர்போன் மதித்தங்கு—

(இ ள்.) பெருவிளக்கின் - யகாரமான வான்மதீபத்தின்பேரொளியின் - பெரியசோதியின்; உள்ளே - மத்தியிலே, பிரசம்-ஆனந்தத்தேன், மருவும் - பொருந்தும், மலர்போல் - தாமரைமலர்போல், மதித்து - ஒன்றைப்பாவித்து, அங்கு - அந்தக்கமலத்தில்,

உருவினுருக்

கொள்ளாவருளைக் கொளுத்திக் குணங்குறியொன்
றில்லா விடத்தே யிளைப்பாற்றி—

(இ-ள்,) உருவில் - மாயையில், உருக்கொள்ளா - தோயாத அருளை - திருவருளினை, கொளுத்தி - அத்தாமரையிற் பிரவேசிப்பித்து, குணம் - பண்பும், குறி - அடையாளமும், ஒன்றில்

லா - ஒன்றுமில்லாத, இடத்தே - தானத்திலே, இளைப்பாற்றிः (செனனமரனதாபமாகிய,) சோபத்தைநீக்கி,

விள்ளாத
வுள்ள முதலாக வுற்றதெல்லாம் வாங்கவருள்
வெள்ள மயலளித்து மேவினான்—

(இ-ள்,) விள்ளாத இனிவாய்திறந்து பேசவழக்கில்லாத, உள்ளம் உயிர்முதலாக, உற்றதெல்லாம் - பொருந்திய உடல் பொருள் யாவினையும், வாங்க தனதாகக்கொண்டு வெள்ளமயல் (அதற்குப்பதிலாக) கருணைப்பிறவாகத்திற் றிளைக்கும் களிப்பினை அளித்து தலைபன்பினோடீந்து மேவினான் என்னோடிரண்டறக்கலந்தனன்.

கள்ள
மறப்பித்தான் மெய்ஞ்ஞான மாக்கி மனமெல்லா
மிறப்பித்தா னென்பிறவி யீர்த்தான்.

(இ-ள்,) கள்ளம் எனக்குண்டாய வஞ்சமாதியினை, மறப்பித்தான் தலையெடாதபடி செய்தான் மெய்ஞ்ஞானம் பேரறிவினை ஆக்கி எனக்குண்டாக்கி மனமெல்லாம் மனமாதிகரணங்கள் யாவும் இறப்பித்தான் கெடுத்தான் என்பிறவி (தோன்றியதும்தோன்றுவதுமான,) எனது சன்மங்களை ஈர்த்தான் (அவற்றிற்குக்காரணமாயிருந்த சஞ்சிதவித்தினை,) பிளந்திட்டான்,

விறற்சொல்லுக்
கெட்டானை யார்க்கு மெழுதா வியற்குணங்க
ளெட்டானை யாற்று வெழுத்தினான்—

(இ-ள்.) விறல் பெருமைபொருந்திய, சொல்லுக்கு வைகரியாதிவாக்கு விகற்பங்கள் பற்றிநிகழும் வேதாதிகட்கு எட்டா

னை எட்டாதவனாய் யார்க்கும் எத்தகையினர்கட்கும் எழுதாஇன்னதன்மை னென்றெழுதவொணாமல் இயல் சுபாவமான குணங்கள் குணங்கள் எட்டான் (முடிவிலாற்றல் தன்வயத்தனாதல் இயற்கையுணவு முற்றுமுணர்தல் பேரருளுடைமை வரம்பிலின்பம் தூயவுடம்பு பாசங்களினீக்கம்என) எட்டுடையவனாய் ஆற்று (அபரஞான முழுவதினையும்) செய்யும் எழுத்தினான் பிரணவ சொரூபியானவன்.

மட்டாரும்

பாடலா ராடலார் பண்பலார் நண்பலா
ராடலா ராட லகன்பதியாம்—

(இ-ள்.) மாட்டாரும் (பரதநூலின்) அளவுபொருந்திய பாடலார் இசைப்பாவினுக்குத் தக்கபடி ஆடலார் தாண்டவத்தைச்செய்பவர் பண்பலார் (இத்தகைய ராயினும்) தனக்கெனவோரியல்பில்லாதவர் நண்பலார்தனக் கெனவோர் விருப்பமில்லாதவர் ஆடலார் அவிகயர் ஆடல் நடனம் அகன்பதியாம் எங்கும்பரவிய விசாலமான நகரமாகும்.

கூடலார்

காணக் கிடையாதான் காண்பார்க்குக்காட்சியான்
பாணர்க் கிலகு பலகையிட்டான்—

(இ ள்,) கூடல்ார் - (துவாத சாந்தத்தலமாகிய) திருவாலவாயுடையார் காண ஊனநேத்திரத்தாற் பார்க்க கிடையாதவன் கிட்டாதவன் காண்பார்க்கு அறிவால் விசாரிப்பார்க்கு காட்சியான் புலப்படுபவன் பாணர்க்கு (மேற்சொன்ன திருவாலவாயென்னும்பதியில்) பாணபத்திரர்க்கு, இலகு பிரகாசிக்கின்ற பலகையிட்டான் பலகையொன்று கொடுத்தனுப்பினான்.

சேணிற்

சிறந்த வுருவான் றிருமாலுக் கெட்டா
னிறைந்த திருவுருவாய் நிற்போன்—

(இ-ள்,) சேணில் ஆகாயத்தில் மாலைக்காலத்திற் றோன்றும் செவ்வானத்தைக் காட்டிலும் சிறந்த மிக்க நிறத்தினைவாய்ந்த உருவான் திருமேனியையுடையவன் திருமாலுக்கு (உலக முழுவதையுமளந்த நாராயணனுக்கும்) எட்டான் கணிக்கக் கூடாதவன் நிறைந்த சர்வ வண்டங்களிலும் வியாபகமான திருவுருவாய் அழகிய சொரூபமாய் நிற்போன் எழுந்தருளி யிருப்பவன்

கறங்குடனே

சூறை சுழர் வண்டு சுழல்கொள்ளி வட்டமெனு
மாறில் கருணையினான் மாற்றினான்—

(இ-ள்,) கறங்குடனே (எழுவகைப்பட்ட எண்பத்துநான்கு நூறுயிர பேதமான யோனிவகைகளிலும்) காற்றாடியுடன் சூறை சுழற்காற்று சுழல்வண்டு வட்டமிட்டுழலும்வண்டு சுழல்கொள்ளி காத்திற் பிடித்துச்சுற்றும் கொள்ளிக்கட்டை யாதியவட்டமெனும் வகைபோல மாறிமாறிப் பிறக்கும் வேகச்சுற்றினைமாறில் யாதொரு கைம்மாறில்லாமலே கருணையினால் தனக்கு இயற்கையாயுள்ள கிருபையினால் மாற்றினான் நீக்கிச் சலிப்பற நிறுத்தினான்.

நீறணிந்த

மெய்ய னமல னிமலனருள் வீடளிக்கு
மைய னறிவுக்கறி வாயினான்—

(இ-ள்,) நீறணிந்த விபூதிபூத்த மெய்யான் திருமேனிவாய்ந்தவன் அமலன் பரிசுத்தமானவன் நிமலன் அநாதியே மலமில்லா

இவன் அருள் அருண்மயமாகிய சுத்தாத்துவித வீடு சிவசாயுச்சிய முத்தியினை அளிக்கும் பாலிக்கும் ஐயன் முன்னோன் அறிவுக்கு ஆன்மகோடிகளின் சிற்றறிவினுக்கு அறிவால் அவற்றைப்பிரே ரேபிக்கும் பேரறிவுடையவனாய் ஆயினான் விளங்கினான்,

பொய்யர்பாற்

பொய்மையாய் நின்றான்புரிந்தவர்தநெஞ்சத்துண்
மெய்மையாய் நின்றுவிளங்கினான்—

(இ-ள்,) பொய்யர்பால் அஞ்ஞானிகளிடத்து பொய்மையாய் சூனியமாய் நின்றான் மறைந்திருப்பவன், புரிந்தவர்தம் வழி பட்டார்களது, நெஞ்சத்துள் மனதின்கண்ணே மெய்மையாய்சத் தியமாய் நின்று எழுந்தருளி விளங்கினான் தோன்றினான்,

கைமழுவா

னத்தன்பா னிசென் றடையுமிடத் தையொலஞ்
சித்தஞ்சேர் நெஞ்சமே செப்பக்கேள்—

(இ-ள்,) கைமழுவான் (அத்தகையனாயினும்) திருக்காத்தி ல் மழுவாயுதத்தையுடையவன், அத்தன்பால் (இத்தகைய) சுவா மியினிடத்து நீசென்று நீபோய் அடையும் சேரும்போது இடத் தையெல்லாம் (வழியில் பலவிடையூறுகளை விளைவிக்கும்) இடங் களையெல்லாம் சித்தஞ்சேர் அந்தக்கரணங்களின் பாற்பட்டநெ ஞ்சமே மனதே செப்பக்கேள் நான் சொல்லுவதைக் கேட்பா யாக,

நித்தலுமே

பூசிமுடித் துண்டுடுத்துப் பூங்குழலார்தங்கலவி
யாசைதனிற் பட்டின்ப வார்கலிக்கு—

(இ-ள்,) நித்தலுமே நாடோறுமே பூசி சந்தனகஸ்தூரிகளபம ணிந்து முடித்து பரிமள புட்பங்களைச்சூடி உடுத்து பட்டு பீதாம்

பரம்தரித்து உண்டு அறுவகை சுவையுடன்கூடிய நால்வகைப் புசிப்பினைப் புசித்து பூங்குழலார்தம்-மலரணிந்த கூந்தலையுடையமாதர்களது கலவி புணர்ச்சியாகிய ஆசைதனில் மோகத்தில் பட்டு கட்டுப்பட்டு இன்பவார்கலிக்கு இன்பசமுத்திரத்தில்

நேசமுற

நின்று திளைக்கு மிதுமுத்தி யல்லதுவே
றொன்று திளைக்கு மதுமுத்தி யன்றென்று

(இ-ள்,) நேசமுற ஆசைபொருந்த நின்று நிலையாக விருந்து திளைக்கும் (பிரத்தியட்சமாக) அனுபவிக்கும், இதுமுத்தி, இதுவே உண்மையான மோட்சமாம் அல்லது இதுவல்லாமல்வேறொன்று (ஆன்மா பரமான்மா வுண்டென்றும் நரகமோட்ச முண்டென்றும் அனுமானவாகம வாதிகளாற்பேசும்) வேறுவிதமாகவொன்றுகூறி திளைக்கும் அனுபவிக்கும் அதுமுத்தி அது உண்மையான மோட்சம் அன்று அல்லவாம் என்று இவ்விதமாகக் கூறி,

இலகா விருளலகை போலிகலே பேசு
முலகா யுதன்பா லுறுதே—

(இ-ள்,) இலகா வாழ்ந்து இருள் அஞ்ஞானத்தை வாய்ந்தஅலகைபோல் பேயைப்போல இகலே குற்றமே பேசும் பிதற்றுகின்ற உலகாயுதன் சாருவாகனிடத்தில் உறுதே அவன் வலையிற் படாதே;

பலகாலுந்

தாம்பிரயங் கண்டவர்போற் றம்மைக்கண்டாங்கதுவே
நான்பிரம மென்பவர்பா னண்ணுதே—

(இ-ள்,) பலகாலும் எந்தவேளையும் தாம் ஆன்மாவாகியதங்களையும் பிரமம் பரமான்மாவாகிய பரத்தினையும், கண்டவர்போல் விசாரித் திரண்டற வனுபவிக்கும் சிவன் முத்தர்களைப்போல், தம்மைக்கண்டு - கருவிகள் நீக்கத்துஆன்மாவாகிய தன்னைத்தரிசித்து, ஆங்கதுவே,அங்ஙனம் தரிசித்தநிலையிலேயே திருத்தியடைந்து, நான்பிரமம் - அகம்பிரமம், என்பவர்பால்-என்றுசாதிக்கு மாயா வாதியர்களிடத்தில்,நண்ணுதே-அவர்மயக்கில்மயங்காதே

ஊன்றனுக்குக்

கொன்றிடுவதெல்லாங் கொலையல்லவென்று குறித்
தென்றுமற மேதெய்வ மென்றென்று - வென்றி

(இ-ள்.) ஊன்றனக்கு - தேகத்தினை வளர்க்கும் பொருட்டாக் கொன்றிடுவ தெல்லாம் மிருகாதிகளைக்கொலை, செய்துண்ணுவதெல்லாம் கொலை யல்லவென்று பாவமாகாதென குறித்துதிர்மாணித்து என்றும் எக்காலத்தும் அறமே புண்ணியமேதெய்வமென்று கடவுளெனக்கூறி என்றும் வென்றி இத்தகையபுண்ணியத்தினில் செயமடைந்து,

பொறையேயெனும்புத்தன்பொல்லாத புன்சொல்
மிறையே விரும்பி விழாதே—

(இ-ள்,) பொறையே (நட்புபகையிரண்டிலும் விருப்புவெறுப்பின்றி) பொறுமையாகவிருத்தலே எனும் முத்தியெனச் சாதிக்கும், புத்தன் பௌத்தமதத்தினனது; பொல்லாத தீமையாகிய புன்சொல் அற்பச்சொல்லாம் மிறையே குற்றத்தினையே விரும்பி நாடி விழாதே அத்தடுமாற்றத்தி னுழையாதே,

நிறைமேவி

வாழ்பவர்போல்மன் னுடலின்மன் னுமுரோமம்பறித்துத்
தாழ்வுநினை யாதுதுகி ருனகற்றி—

(இ-ள்,) நிறைமேவி (ஒருயிக்குந் துன்பத்தைச்செய்யப்படா தெனும்) மாட்சிமையினையடைந்து, வாழ்பவர்போல் வாழுகி ன்றவர்களைப்போ னடித்து மன்னுடலில் தனக்குநிலையான தேக த்தில் மன்னும் தங்கும் உரோமம் உரோமங்களை பறித்து பிடுங் கி தாழ்வுநினையாது உயிர்களையிம்சியாது துகில்தானகற்றிஆடை யணியாது (மரவுரிதாங்கி)

ஆழ்விக்கு

மஞ்சு மகற்று மதுமுத்தி யென்றுரைக்கும்
வஞ்சமணன் பாழி மதியாதே—

(இ-ள்.) ஆழ்விக்கும் பிறப்பினிலழுத்தும் அஞ்சு, (உருவம் வேதனை குறிப்புபாவனை விஞ்ஞானமென்னும்) பஞ்சகந்தங்களை அகற்றும் நீக்குவதே அதுமுத்தி அதுமோட்சமாகும் என்றுரை க்கும் என்றுகூறும் வஞ்சமணன் வஞ்சத்தினைவாய்ந்த சமணன து பாழி அவர்கோயிலை மதியாதே நினையாதே,

செஞ்சொல்புனை

யாதிமறை யோதி யதன்பயனொன் றும்மறியா
வேதியர்சொல் மெய்யென்று மேவாதே—

(இ-ள்.) செஞ்சொல்புனை மங்களகரமான பதங்களா னிறை யப்பெற்ற ஆதிமறை பழையவேதங்களை ஓதி நன்குயாராய்ந்து அதன்பயன் அவ்வேதங்களின் உண்மையினில் ஒன்றும் சிறிதே னும் அறியா நிச்சியாத வேதியர் பாஞ்சராத்திராதியர் சொல் அவ

ர்கூறும் நூல்களை மெய்யென்று சத்தியமென்றுமேவாதே அவற்றை வாசிக்கச்சாராதே,

ஆதியின்மே

லுற்ற திருநீறுஞ் சிவாலயமு முள்ளத்துச்
செற்ற புலையர்பாற் செல்லாதே—

(இ-ள்,) ஆதியின்மேல் பரமேஸ்வரன் திருமேனியின்மீது உற்ற பொருந்திய திருநீறும் விபூதியினையும் சிவாலயமும்சிவபெருமானெழுந்தருளியிருக்கு மாலயத்தினையும் உள்ளத்து மனதின்கண்ணே செற்ற தியானியாதுவிட்டபுலையர்பால்பஞ்சமர்களிடத்தில் செல்லாதே சேராதே,

நற்றவஞ்சேர்

வேடமுடன் பூசையருண் மெய்ஞ்ஞான மில்லாத
மூடருடன் கூடி முயங்காதே—

(இ-ள்-) நற்றவஞ்சேர் அரிய தவத்தோடுங்கூடிய வேடமுடன் விபூதிருத்திராட்ச காஷாயம்பூண்ட கோலத்துடன் பூசை சிவபூசையும் அருள் திருவருளைப்பொழிகின்ற மெய்ஞ்ஞானம் சிவஞானமும் இல்லாத வாய்க்கப்பெறாத மூடருடன் மடையர்களுடன்கூடி சந்தித்து முயங்காதே தழுவாதே

நீட

வழித்துப் பிறப்ப தறியா தானைப்
பழித்துத் திரிபவரைப் பாராதே—

(இ-ள்,) நீட எக்காலத்தும் அழித்து பிரமமுதல் பிபீலிகை பரியந்தமுள்ள ஆன்மகோடிகளைச் சர்வசங்காரகாலத்தில் ஒழித்து பிறப்பது மறுபடியும் அச்சங்கார காரணனாலேயே உதிப்ப

தும் அறியாது இவ்வுண்மையினை யறிந்துகொள்ளாது அரனை முதல்வனை பழித்து நிந்தித்து திரிபவரை சஞ்சரிக்கின்ற பாவிகளை பாராதே முகாலோபனம் பண்ணுதே,

விழித்தருளைத்

தந்தெம்மை யாண்டருளுஞ் சம்பந்த மாமுனிவ

னந்தங் கடந்தப்பா லாய்நின்றோன்—

(இ ள்.) விழித்து காருண்ணியமான நேத்திரங்களைத் திறந்து தீட்சித்து அருளை தனது அருட்சத்தியை தந்து என்பால் பதியவைத்து எம்மை அடியேமை ஆண்டருளும் திருவடியின்கீழ் இறண்டறக் கலக்கச்செய்யும் சம்பந்தமாமுனிவன் முனீந்திரராய்விளங்கும் மறைஞான சம்பந்தமூர்த்தி அந்தம் வேதாதிகளின் முடிவினில கடந்து அடங்காது அப்பாலாய் வேருய் நின்முன் எழுந்தருளுபவன்,

எந்தைபிரான்

வீற்றிருக்கு மோலக்க மெய்தியடி வீழ்த்திறைஞ்சிப்

போற்றி சயசய போற்றியென—

(இ ள்.) எந்தை, எமது பரம பிதாவாகிய பிரான் தலைவன் வீற்றிருக்கும் எழுந்தருளியிருக்கும் ஒலக்கம் திருவோலக்கத்தினைத்தரிசித்து எய்தி (பையப்பைய) சென்று அடி அவரது திருவடியில் வீழ்ந்து (சாஷ்டாங்க அஷ்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்க ஏகாங்கமாக) வணங்கி இறைஞ்சி தோத்தரித்து போற்றிசயசய போற்றியென போற்றிபோற்றி சயசய போற்றியெனவாழ்த்தி

ஆர்த்தகரி

யன்றுரித்தாய் நின்பவனியாதரித்தாரெல்லோரும்

வென்மத னம்புபட வீழ்வரோ—

(இ ள்.) ஆர்த்த (தாருகாவனத்தர் அபிசார வேள்வியினின் றும்வந்து) கூச்சலிட்ட கரி யானையை அன்று (கங்காளர்வேடங் கொண்ட) அக்காலத்தில் உரித்தாய் அதன்தோலைவாங்கிப்போ ர்வையாகக் கொண்டாய் நின் தேவரீரது பவனி (இரண்டாயிர ந்தந்தங்களையுடைய யானையின்மீதுவரும்) திருவுலாவினை ஆதரி த்தார் ஆசையுடன் தரிசித்தவர்கள் எல்லோரும் சிவனடியார்கள் யாவரும் வென்றி (ஆன்மாக்களைமயக்குவதில் செயத்தினை வாய் ந்த மதன் மன்மதனது அம்பு (புட்பங்களாலாய;) பஞ்சபாணங் கள் பட தங்கள்மீதுபட வீழ்வரோ அம்மன்மதன் மாய்கையிலக ப்படுவரோ.

நின்றிடத்து

நில்லாது செல்வ நிலையென் றுனைநீங்கிப்

பொல்லா நரகம் புகுவரோ—

(இ-ள்) நின்றிடத்து ஒரேதானத்தில் நில்லாது என்றும் நிலை பெற்றிராத செல்வம் பிரபஞ்சவாழ்வினை நிலையென்று சத்திய மெனவெண்ணி உனை தேவரீரை நீங்கி (திருவருட்கன்னியமாக) பிரிந்து பொல்லா தீமையாகிய நரகம் நரகத்தினில்- புகுவரோ முழுகுவரோ.

பல்லாருங்

கத்துஞ் சமையக் கணக்கிற் படுவரோ

சித்தம் பலகாற் றிகைப்பரோ—

(இ ள்.) பல்லாரும் முக்கூற்றுப் புறச்சமயத்தவர்கள் யாவரு ம் கத்தும் பிதற்றும் சமையக்கணக்கில் சமயக்கூட்டத்துள் படுவ ரோ அகப்படுவரோ சித்தம் மனதில் பலகால் பலதடவைதிகை ப்பரோ சந்தேகிப்பரோ.

முத்தம்

பொருத நகைமடவார் புன்கலவி யின்பம்
ம்ருவி மயங்கி வருவரோ—

(இ ள்.) முத்தம் முத்துகளை, பொருத ஒத்த, நகை பற்களையு டைய மடவார் மாதர்களது புன் அற்பமாகிய கலவியின்பம் சை யோக வின்பத்தினை, மருவி பொருந்தி மயங்கி மோகத்தில்முழு கி வருவரோ வாழ்ந்துவருவரோ.

இருபொழுது

நாளிருபத் தேழு நவக்கிரக மும்நவியுங்
கோளிதுவென் றெண்ணிக் குறிப்பரோ—

(இ ள்,) இருபொழுதும் இரவும்பகலும், நாளிருபத்தேழும் இருபத்தேழு நட்சத்திரங்களும் நவக்கிரகமும் நவக்கிரகங்களு ம் நவியும் இடையூறினைச் செய்யும் கோளிதுவென்று கோள்களா மென்று எண்ணி நினைத்து குறிப்பரோ மனதில் மதிப்பரோ

வேளை

யெரித்தவிழி யாய்நின் னின்பக் கடற்கே
தரித்து மதிமறந்த தையல்—

(இ ள்.) வேளை மன்மதனை எரித்த சாம்பிராக்கிய விழியாய்தி ருநேத்திரத்தை யுடையவனே நின் தேவரீரது இன்பக்கடற்கே சிவானந்தக் கடலினிடத்திலேயே தரித்து தங்கி மதி அறிவான து மறந்த திருவருளிவிளைத்த தையல் நாயகியின்.

வருத்தமெலர்ந்

தீரா யெனவுரைத்துச் செங்கமலப் பூந்திருந்தா
டாரா யெனப்பலகாற் றாழ்ந்திறைஞ்சி—

(இ ள்,) வருத்தமெலாம் சோகமனைத்தும் தீராய் தீர்த்தருளு வாய் எனவுரைத்து எனத்திருச்செவியிலோதி செங்கமலம் சிவந்ததாமரை யினையொத்த பூந்திருத்தாள் அழகிய திருவடிகளை தாராயென தந்தருளுவாயென பலகால் அடிக்கடி தாழ்ந்துவணங்கி இறைஞ்சி தோத்தரித்து (திருவுளமிசையாரேல்,)

ஏராரும்

பூங்கொன்றை வாக்கிப் புகழ்ந்துபுரி நெஞ்சமே
யீங்கொன்ற வாரா யினி—

(இ ள்,) ஏராரும் அழகு பொருந்திய பூங்கொன்றை (சிவமணங்கமழும் பிரணவாகாரமான கொன்றைப் பூமாலையினை வாங்க பெற்றுக்கொள்ள புகழ்ந்துபுரி வாழ்த்துதலைச்செய்து நெஞ்சமே மனமே ஈங்கு இவ்விடத்து ஒன்ற என்னிடத்துப் பொருந்த இனி இனிமேல், வாராய் வரக்கடவாய்:

வெண்பா.

வெம்பும் பிறவியலை வீழாமல் வீடளித்த
சம்பந்த மாமுனிவன் றூர்வாங்கி—யம்புந்தும்
வஞ்சமே வுமவிழியார் வல்வினையெல் லாமகல
நெஞ்சமே வாராய் நினைந்து.

நெஞ்சு விடு தூது.

மூலமும்-உரையும்

முற்றுப்பெற்றது.

—()—

